

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/113/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715203381
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5715203381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Jozefa Turzu a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa: CRIF - Slovak Credit Bureau, s.r.o., so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava, IČO: 35 886 013, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária KUHAJDA, s.r.o., so sídlom Karadžičova 47, Bratislava, IČO: 47 232 773, proti odporcovi: K. V., nar. X.XX.XXXX, naposledy bytom E. XXXX/XX, S., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou Martinou Ursínyovou, pracovníčkou Okresného súdu Martin, v konaní o zaplatenie 219,72 Eur s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľa na prerušenie odvolacieho konania a o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/117/2015-46 zo dňa 10.12.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, ako i vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, odvolaním nenapadnutom, ktorým súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 56,04 Eur s úrokom z omeškania, **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Návrh navrhovateľa na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a.**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 56,04 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 51,04 Eur od 17.4.2012 do zaplatenia, zo sumy 5 Eur od 12.6.2012 do zaplatenia, vo zvyšku súd návrh zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z vykonaného dokazovania mal súd zistené, že návrh je dôvodný čiastočne. Pri posudzovaní nároku navrhovateľa aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa a ex offo prihliadal na premlčanie. Nároky z faktúry zročnej 13.2.2012 sa mohli prvýkrát uplatniť 14.2.2012 a lehota na ich uplatnenie uplynula 14.2.2015, nároky z faktúry zročnej 13.3.2012 sa mohli prvýkrát uplatniť 14.3.2012 a lehota na ich uplatnenie uplynula 14.3.2015, pričom pokiaľ bol návrh podaný dňa 16.3.2015, bol podaný v tejto časti po uplynutí trojročnej premlčacej doby. V ostatnej časti súd návrhu vyhovel, keď nemal k uplatnenému nároku námietky.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Podľa § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z. zmluva

zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane, ak nie je v odstúpení uvedený neskorší deň. V konkrétnom prípade právny predchodca navrhovateľa uviedol neskorší deň odstúpenia od zmluvy, a to ku dňu 28.4.2012, z čoho vyplýva, že premlčacia doba začala plynúť dňa 29.4.2012 a jeho právo sa premlčalo dňa 29.4.2015. Na základe uvedeného mal za to, že názor okresného súdu o premlčaní časti uplatneného nároku nebol správny. Pokiaľ by sa odvolací súd nestotožnil s jeho názorom žiadal o prerušenie odvolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. z dôvodu prebiehajúceho konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky sp. zn. RVP 12672/2015 o súlade ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci v tejto časti, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany účastníkov neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, teda v stave actio nata. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t.j. či subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil (napr. preto, lebo o svojom práve nevedel, lebo mu vo vykonaní práva bránila určitá prekážka, akou je choroba, a pod.).

Actio nata nastáva vo väčšine prípadov splatnosťou (zročnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Splatnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu.

V danom prípade samotný navrhovateľ deklaroval tak v návrhu, ako aj predloženými faktúrami splatnosť jednotlivých faktúr, z ktorých odvodzoval svoj nárok. Ich splatnosť nastala v konkrétnych termínoch, ktoré sa len z dôvodu odstúpenia od zmluvy nemohli nijako zmeniť. Od času splatnosti dlžných súm začala plynúť trojročná premlčacia doba; podanie návrhu po jej uplynutí znamenalo povinnosť súdu formulovanú v § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa prihliadnuť na premlčanie ex off. Právny úkon navrhovateľa spočívajúci v odstúpení od zmluvy nemal na plynutie premlčacej doby žiaden vplyv.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

Vzhľadom na to, že sa odvolací súd nestotožnil s názorom navrhovateľa prezentovanom v podanom odvolaní, bolo nutné prikrčiť k otázke posúdenia prerušenia konania, a to až do času rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol dôvod prerušovať odvolacie konanie z tohto dôvodu.

Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. V danom prípade odvolací súd nedospel k záveru, že by bolo nutné prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko neboli splnené podmienky pre takéto prerušenie. Odvolací súd procesnému návrhu navrhovateľa nevyhovel ani pokiaľ išlo o ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ktoré formuluje len možnosť, nie povinnosť súdu prerušiť konanie z dôvodu prebiehajúceho iného súdneho konania, ktoré by mohlo mať význam pre aktuálne konanie.

Zároveň odvolací súd prihliadol i na fakt, že závery okresného súdu i krajského súdu vyslovené v prejednávanej veci nemôžu znamenať žiadny podstatný zásah do práv účastníkov, ak by sa neskôr ukázalo, že obsah ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa odporuje základným ústavnoprávnym princípom. Pozitívne rozhodnutie Ústavného súdu SR môže byť totiž dôvodom pre podanie návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 228 a nasl. O.s.p., ktorá skutočnosť znamená ochranu práv dotknutého účastníka a zároveň neexistenciu nevyhnutnosti postupu navrhovaného navrhovateľom.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto by bol povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu ich vznik ani nevyplýva, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.